

מה באמת מאחורי הפרגוד?

כשנעמוד שם, לבדנו בקלפי עם מעטפה,
לא נחשוב על מילקי בברלין,
על מיחזור הבקבוקים או על רהיטי הגן.
כשנעמוד שם נחשוב עלייך, ארץ ישראל

ח"כ יוני שטבון מתחייב:
**ריבונות
תסגור את
הואקום
שמתמלא בטרור**
עמ' 10

השר נפתלי בנט משוכנע:
**חזון הסיפוח
ביו"ש תופס
אחיזה בציבור
הישראלי**
עמ' 7

יו"ר הכנסת, יולי
אדלשטיין, מספר:
**בעולם מבקשים
לשמוע את
אלטרנטיבת
הימין**
עמ' 6

העיתונאית קרוליין גליק מנתחת את חשיבות הטמיזה הישראלית מול עמדת אובמה / עמ' 6

עו"ד דפנה נתניהו רואה ברשות הפלשתינית 'בדיקת אולטרסאונד' מדאיגה לעובר המדיני-פלשתיני / עמ' 11

תוכן

6 / המתקפה על נאום נתניהו / מטעמים פוליטיים ומחוסר הבנה

פרופ' משה ארנס בראיון

10 / ריבונות חסגור את הואקום / שמתמלא בטרור

ד"כ יוני שטבון מתחייב

11 / מפלצת / באולטרה-סאונד

עו"ד דפנה נתניהו

12 / כל שטח שניתן לפלשתים / הפך למעוז טרור

ריאיון עם ד"כ אל"מ מוטי יוגב

14 / להקשיב למה שהפלשתים / אומרים באמת

איתמר מרכוס מציג נתוני אמת

15 / בואו נדבר על / זכויות אדם, אבל מחדש

שמעון כהן

16 / החוק הבינלאומי קובע - / יו"ש שלנו

עם פרופ' אליאב שוחטמן

18 / מדינה פלשתית תהיה / מכת צונאמי ערכית

עו"ד בצלאל סמוטריץ' אופטימי

19 / עם אינו מוותר על / מולדתו

סגן השר ד"כ אופיר אקוניס מצהיר

20 / חדשות שלג מ'טוז / וגאו"ן

7 / שר הכלכלה נפתלי בנט, צופה קדימה

סיפוח ביו"ש - נבר לא חזון רחוק

7

העיתונאית והסופרת
קרולין גליק

4 / העימות מול הבית / הלבן מהותי יותר מכפי שנדמה

4

י"ר הכנסת,
יולי אדלשטיין בראיון

9 / העולם מתחיל / להתעניין באטרנטיבה שמיימי

9

דבר המערכת

ישראל בישראל האחרונה של מערכת בחירות מורכבת ומתעצת. מפלגות שנכנסו אל מערכת הבחירות בראש מורם ובביטחון מוצאות את עצמן מתרסקות, מפלגות מתאחדות ואחרות מתפרקות, יש שנעלמות ויש שרק צצו וכבר זוכות לסקרים מחמיאים.

במערכות הקמפיינים הנוכחית גובר העיסוק בפן הכלכלי-חברתי לצד הסחת האשמות בשחיתות, אך נדמה שמאחורי סוגיות מיחזור הבקבוקים, רהיטי הגן ומחיריהם של מעדני החלב מסתתרת מגמתיות ברורה של גורמי השמאל המושכנעים שזיהו את הנוסחה הנכונה לבלבל ולהתעות את המצביע הישראלי, לדבר אל ליבו ואל כיסו ועל הרקע הכלכלי לחולל מהפך, להקים ממשלת שמאל שתשיב וביתר שאת את תנופת המו"מ המדיני לחלוקת הארץ והקמת מדינת טרור פלשתית בליבה של הארץ.

פרט מושקע בסקרים ובסיקור מערכת הבחירות הוא זהותה של המפלגה הצפויה להפוך לשלישית או הרביעית בגודלה בכנסת הבאה - הרשימה הערבית המשותפת. הרשימה הזו צפויה לקבל 14-12 מנדטים ולהוות גורם מכריע בעיצוב דמותה של הממשלה הבאה, אם אכן יעלה בידי מחנה השמאל

להרכיב אותה. ניתן לשער בנקל לאילו אפיקים מדיניים יבקשו שם להוביל. לנתון זה מצטרפת תקופת סוף כהונת הנשיא האמריקאי שלא יהיה נתון או ללחצי הבוחר האמריקאי ויכול להפעיל מכשש לחצים אדיר על ההנהגה הישראלית הנבחרת. לפי שעה עמלים בבית הלבן להסתיר ככל הניתן את התכניות הנרקמות ליום שאחרי הבחירות ומקפידים שלא לתקוף את הימין הישראלי מתוך הבנה שהדבר יגרור להתחזקותו, אולם לאחר ספירת הקולות סיר הלחץ המדיני צפוי להתפקע. בגיליון זה של 'ריבונות' אנו מבקשים לחדד את הקריאה לחיזוק המחנה הלאומי בפרשת דרכים פוליטית מכרעת זו, לחזק את נושאי דגל המאבק באיום הגרעין האיראני, את מובילי המאבק ברעיון חלוקת הארץ והקמת מדינת טרור בליבה, את הקוראים לריבונות ישראלית על כל ארץ ישראל ולמעשה את העומדים בראש המחנה המשיב את עם ישראל לערכי הציונות, ההתיישבות והביטחון.

קריאה מהנה,
מערכת 'ריבונות'

בוחרים ריבונות

WWW.RIBONUT.CO.IL

יוצא לאור ע"י נשים בירוק והפורום למען ריבונות
עורך ראשי וראיונות: שמעון כהן מערכות יהודית קצובר, נדיה מטר
עיצוב ופיתוח קונספט: Good ביצוע גרפי: אלי וייסברג הפקה: אפרת עיצובים
צילומים: גרשון אלינסון, שלומי שלמוני, פלאש 90, נשים בירוק
לתגובות: ribnut@gmail.com פקס: 02-9309148, פקס: 02-9961458
www.womeningreen.org נשים בירוק, ת.ד. 7352, ירושלים 91072

ריבונות / כתב עת מדיני

היריב האלקטורלי האמיתי של נתניהו

מאת קרולין גליק

רשמית, הבחירות ב-17 במרס נערכות בקרב אזרחי ישראל. הצבעתנו תכריע אם ראש הממשלה בנימין נתניהו יישאר בתפקידו וירכיב את הממשלה הבאה בראשות הליכוד, או שמא יצחק הרצוג יצטיף לבני אלו שירכיבו את הממשלה.

אבל לא רשמית, מתחוללת דרמה אלקטורלית גדולה בהרבה. הברירה אינה בין נתניהו ובין הרצוג ולבני. הדרמה האמיתית מתחוללת בין נתניהו ובין נשיא ארצות הברית ברק אובמה. ומבחינת הבית הלבן, אם הרצוג ילכני ירכיבו את הממשלה הבאה, ירושלים תרקוד לצלילי חלילו של אובמה. אם נתניהו ייבחר מחדש, מדינתו של אובמה במזרח התיכון תקרוט כבניין קלפים.

שר החוץ ג'ון קרי ביטא בבירור את רצון הממשל להפיל את שלטון נתניהו באביב שעבר בהצעתו בפני ועד השלישייה. הדברים נאמרו במסגרת אותו נאום בלתי נשכח שבו קרי הכפיש את ישראל וטען שאנו נהפוך אוטומטית ובאופן טבעי למדינת אפרטהייד אם לא נסמור את ירושלים ויהודה ושומרון לרשות הפלסטינית, נקיה מיהודים, בהקדם האפשרי.

חרף השחיתות הגואה של ישראל, קרי הציג פתח לתקווה. לדבריו, "אם השלטון [בישראל] יוחלף, או אם הרעות ישתנו, יקרה משהו". זמן קצר לאחר מכן הודיע שר החוץ האמריקני המתווך שלו למורה התיכון מרטין אינדיק תקף את ישראל ואת בני עמה בראיון מעורר השתאות ל"ידיעות אחרונות".

אינדיק רמו, בין השאר, שכדי לאלץ את ישראל להתפשר לדרישות הרשות הפלסטינית, הפלסטינים עלולים להודק למלחמת טרור נוספת.

אינדיק גם איים שהפלסטינים יקבלו מדינה משלהם אם ישראל תסכים לתנאיהם ואם לאו. לדבריו, "הם יקבלו מדינה משלהם כסופו של דבר - בין אם באלימות או בין אם בפנייה לארגונים בינלאומיים".

אינדיק אמר את הדברים ככביר אמריקני בעילום שם. כשהוזהו נחשפה, הוא נאלץ להתפטר מתפקידו. לאחר עיבתו את תפקידו הממשלתי, הוא חזר לתפקידו הקודם כסגן נשיא מכון ברוקינגס וכמנהל תכנית מדיניות החוץ שלה. בספטמבר שעבר, דיווח ה"ניו יורק טיימס" שמכון ברוקינגס קיבל תרומה ארבע-שנתית בסך 14.8 מיליון דולר מקטאר, המממנת הראשית של החמאס ושל האחים המוסלמים. השבוע, אינדיק חזר לישראל כדי לדבר

אם נאומו של נתניהו יזכה להצלחה, לא ניתן יהיה להגן עוד על מדיניות החוץ של אובמה

הברירה אינה בין נתניהו ובין הרצוג ולבני. הדרמה האמיתית מתחוללת בין נתניהו ובין נשיא ארצות הברית ברק אובמה

מבחינת הבית הלבן, אם הרצוג-לבני ירכיבו את הממשלה הבאה, ירושלים תרקוד לצלילי חלילו של אובמה

קרולין גליק בכנס ריבונות 3 של נשים בירוק צילום: גרשון אליסון

מנכ"ח המדינה ג'ון קרי ומרטין אינדיק צילום: מתי שטרן/ערוצים ארה"ב בתל אביב/פלאש 90

יהיה זה טירוף מצד ישראל לשים את מבטחה בארצות הברית שתפעל בזמן כדי למנוע מאירן לחצות את סף הגרעין

מנכ"ח המדינה ג'ון קרי ומרטין אינדיק צילום: מתי שטרן/ערוצים ארה"ב בתל אביב/פלאש 90

אובמה בראש ועידה בינלאומית מדוברת בנושא התמודדות מול קיצוניות אלימה. דווח שבועייה נכחו נציגים מ-60 מדינות ומנהיגים רבים מקבוצות המקושרות לאחים המוסלמים כמו המועצה ליחסי אמריקניים-איסלאמיים, ומטרתה המוצהרת הייתה לטשטש ולהכחיש את הקשר שבין הטרור והאיסלם הקיצוני. אובמה נשא לאחרונה כתב הגנה ארוך על סירובו להכיר בקשר שבין האיסלם והמדינה האיסלמית, אל-קעידה וקבוצות טרור איסלמיות נוספות. הוא עמד בדעתו שהקבוצות האלה "סילפו את האיסלם".

אובמה טען שלא במישרין שהמערב אשם בהתנהלותו עקב התעללותו ההיסטורית במוסלמים. לדבריו, "המצאיות... היא שיש קו מחשבה שאינו מכיל את הטקטיקה של דאעש, שאינו מכיל אלימות, אבל מכיר בכך שהעולם המוסלמי סבל ייסורים לאורך ההיסטוריה, ולעתים יש בכך מן הצדק".

התעקשותו של אובמה כי המדינה האיסלמית וחבריה תוקפים מתוך התנהלות פוגענית של המערב עומדת בניגוד מוחלט למציאות הברורה לעין. כפי שהוכיח גריים ווד ב"אטלנטיק" השבוע במאמרו הנרחב אודות האידיאולוגיה של המדינה האיסלמית ומטרותיה, האיסלם תופס מקום מרכזי בקבוצה זו. המדינה האיסלמית היא תנועה אפוקליפטית המושרתת עמוקות באידיאלים רוב הכיסוי התקשורתי של נאומו העתידי של נתניהו בפני הקונגרס התמקד בהתנגדותו להסכם שאובמה מבקש להגיע אליו עם אירן. אבל ייתכן שהחלק השני של נאומו - אשר יוקדש לאיום השמון באיסלם הקיצוני - יהיה הרסני לאובמה לא פחות. סירובו העיקש של אובמה להכיר בעובדה שהאימים הגדולים ביותר המשחרים לפתח בטחון העולם בימינו, לרבות

של ארצות הברית, מאפשר אירן להרחיב את תכנית הגרעין שלה ומחוק את מעמדה האיומי של אירן כיוון שארצות הברית אינה עושה דבר כדי למנוע את השתלטותה של אירן על עירק, סוריה, לבנון ותימן. שנית, ייתכן שנתניהו יצליח בעזרת הערותיו לגבי אירן והאיסלם הקיצוני לערער את האמון בנישטו של אובמה בשתי הסוגיות. הדבר אפשרי כיוון שקשה להבין את גישתו של אובמה בעקבות עריפת ראשיהם של 21 נוצרים קופטים מצריים על ידי דאעש, ממשל אובמה היה היחיד שסירב לציין שהקורבנות נרצחו עקב היותם נוצרים. כשמזרים הגיבה לטבח בהתקפות אוויריות נגד מחנות האימונים של המדינה האיסלמית ומתקנים נוספים בלבד, ממשל אובמה סרב לתמוך בבת בריתו. הוא העדיף למתוח ביקורת על כך שמצרים פעלה בכוחות עצמה וקרא להשגת פתרון מדיני בלוב הנשלטת כיום על ידי שתי ממשלות יריבות והפכה לקרקע גידול למחבל המדינה האיסלמית החוצים את לוב בדרכם לסיני.

בעקבות הטבח שערך דאעש בנוצרים, איימו מנהיגי הקבוצה לפלוש לאיטליה השכנה. ראש ממשלת איטליה מטיאו רנצי הבטיח תגובה עוצמתית ואו קרא למועצת הביטחון של האו"ם לפעול. ממשל אובמה הגיב באדישות לקריאה מצרית דומה בשבוע שעבר. חמאס (שככל הנראה מתוך יותר מהמדינה האיסלמית חרף שיתוף הפעולה ההדוק שלו עם כוחות המדינה האיסלמית בסני שהתאמנו בלוב) הוזיה את איטליה שלא לתקוף את המדינה האיסלמית בלבד, אחרת תיחשב לדברי סלאח ברדוויל כיוזמת "מסע צלב חדש נגד מדינות ערב והאיסלם". בזמן שכל האמור לעיל מתרחש, עמד

המאמר הופיע במקור באנגלית בגרדלום פוסט ב-20/2/2015 ותורגם כשירות לציבור ע"י נשים בירוק

בצקבות עריפת ראשיהם של 21 נוצרים קופטים מצריים על ידי דאעש, ממשל אובמה היה היחיד שסירב לציין שהקורבנות נרצחו עקב היותם נוצרים

ארה"ב תצטרף לשאר החברות הקבועות במועצת הביטחון בהעברת החלטה בניגוד לרצונה של ישראל" אשר "תפרוש את עקרונות פתרון שתי המדינות"

"הסיפוח ביו"ש אינו רחוק. צריך רק להאמין באמת"

עבור שר הכלכלה וחבר הקבינט הביטחוני, השר **נפתלי בנט**, סכנותיה של מדינה פלשתינית הן שילוב קטלני של ביטחון וכלכלה, אבל הכול מתחיל בהבטחה התנכית.

רגע לפני הבחירות ממשיך שר הכלכלה נפתלי בנט בהצבת תכניתו המדינית להחלה הדרגתית של הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון. המידע אליו נחשף בשבתו כחבר בקבינט המדיני ביטחוני לא רק שלא הביא אותו למחשבה מחודשת על התכנית אלא אף חיזק אותה. "הסיבה הקיומית של נוכחותנו

"המתקפה על הנאום בקונגרס - פוליטיזציה וחוסר הבנה"

פרופסור **משה ארנס** משוכנע שגם אם אובמה ואנשיו לא אוהבים את נאום נתניהו בקונגרס לא יהיה בכך כדי להעיב על יחסי ארה"ב ישראל, יחסים המשותפים על אינטרסים הדדיים שגם ארה"ב מבינה שלא כדאי לה לוותר עליהם.

פרופ' משה ארנס צילום פלאש 90

הסיוע שלהם מהווה אולי אחוז וחצי מהתל"ג הישראלי ואם הוא יצומצם או יחוסל זה לא יפגע בנו, בוודאי שלא יפגע אנושות.

גם אם נדמה שבמארג היחסים הישראלי אמריקאי היא המקבלת וארה"ב הנותנת הרי שהמציאות שונה בתכלית. "מדובר ביחסים שמושפטים על מערכת אינטרסים של שתי המדינות. הקשר בין שתי המדינות מועיל לשתי המדינות. אף מדינה לא תפגע ביחסים שהיא חושבת שמביאים לה תועלת. משום כך אני בטוח שהנאום של נתניהו בקונגרס לא יכול לפגוע באינטרסים הללו. כל הדוברים יכולים להירגע".

ואת האופן שבו מתגבשת שם עמדה ובלתי להבין את מהות היחסים האמיתיים או שמעדיפים להסתיר את זה כדי להאשים את ראש ממשלתנו. זו תערוכת של חוסר הבנה ומניעים פוליטיים. יש כאן חוסר הבנה. אנשים לא מבינים על מה מושתתים היחסים הללו. התמיכה בישראל היא גם של רפובליקנים וגם של דמוקרטים ושום דבר לא ישתנה בעקבות הנאום גם אם נשיא ארה"ב לא מתלהב מכך שנתניהו מופיע שם". ארנס מתייחס גם למידת עצמאותה המדינית של ישראל, בעיקר לנוכח התחושה הישראלית שאין בכוחו של ראש ממשלה ישראלי לפנות לאפיק מדיני שונה מזה שיוכתב לו בבית הלבן. ארנס דוחה מכל וכל את הגישה הזו וקובע כי מה שאמור לעמוד לנגד עיניו של מנהיג ישראלי הוא אך ורק האינטרסים הישראליים. "אנחנו צריכים לדאוג לאינטרסים שלנו והאינטרסים שלנו הם חיוניים וביטחוניים ביהודה ושומרון. את המדיניות שלנו אנחנו צריכים לקבוע על פי האינטרסים שלנו ועם כל הכבוד לנשיא האמריקאי לשעבר בוש ולמכתב שלו אני לא בטוח שהמכתב הזה הוא התגלמות האינטרסים

הדוברים יכולים להירגע". ארנס, אולי מתוך גישתו המדינית האחראית מתקשה להבין מדוע מתנגדיו הפוליטיים של ראש הממשלה צריכים לעשות שימוש גם בנאום הזה כדי להתנגד בו ולהתנצח איתו. את הנאום הוא רואה כבעל חשיבות ראשונה במעלה עבור כל ישראל ומה שהוא רואה כהפוליטיקה אשר תהא. "ההסכם שמתגבש בין ארה"ב לאיראן הוא הסכם לא טוב לישראל וכל אורה ישראלי אחראי, לא חשוב למי הוא מתכוון להצביע, צריך להיות מעוניין שהנאום של ראש ממשלתנו בפני שני בתי הקונגרס יהיה אפקטיבי. נקודה". ארנס לא מתרשם מכך שבראש מתנגדי הנאום עומדת מי שכינה כשרת חוץ, חברת הכנסת ציפי לבני, האמורה לכאורה להבין את המבנה האמיתי של יחסי ישראל וארצות הברית. לטעמו, כאמור, הסיבות לביקורת על נתניהו ברורות. "עובדה מצערת היא שישיראליים רבים מתבטאים בנושא היחסים עם ארה"ב בלי להבין את ארה"ב

רה"מ מנחם בגין עם מזכיר המדינה ג'ורג' שולץ 1983 צילום: יעקב טנר פלאש 90

'ריבונות תסגור את הואקום שהוביל לטרור'

ח"כ יוני שטבון: רק חברה עייפה מוכנה למכור את ערכיה תמורת שקט. עייפות שכזו מתחילה בויתור על ערכי הארץ ומובילה להתדרדרות ערכית חברתית בכל תחום ותחום.

את גולת הכותרת של סכנת המדינה הפלשתינית מוצא חבר הכנסת יוני שטבון (יחד) דווקא בהיבט הערכי עקרוני שבהסכמה לקיומה של מדינה מסוג שכוה. "עוד לפני העניין הביטחוני שאותו אני מכיר הן קצין בצה"ל והן כמי שישב בועדת החוץ והביטחון, הכרה במדינה פלשתינית מועדת פגיעה ברעיון הציוני", הוא אומר.

"הכרה שכזו היא פגיעה בעצם השייכות שלנו לארץ ישראל. כשרעיון כזה מתחיל להחלחל בתודעה הישראלית וכשהפוליטיקה הישראלית מוכנה לדבר על אפשרות של מדינה פלשתינית ההשלכות החברתיות מתחילות להתדרדר", אומר שטבון וקובע כי "מאו אוסלו ועד היום יש התאמה בין הנכונות ליתורים לבין ההתפוררות החברתית פנימית בישראל והחוסן הלאומי שלנו גם בוירות אחרות כמו עמדה בינלאומית ולחמייה".

את הדוגמא הטובה ביותר, כהגדרתה, לדברים מוצא שטבון בשנת 2005, ימי העקירה וההתנתקות מחבל קטיף, ימים בהם "כל המדינה והמערכת הפוליטית והצבאית היו עסוקים בשאלה איך מותירים על הערך הציוני הבסיסי של ההתיישבות ושנה אחרי זה מציאנו את עצמנו במלחמת לבנון השנייה כאשר אותו דרג שהיה עסוק בחולשה לא מצליח לנהל מערכה שלמה מול אויב גרילה לא מורכב במיוחד ולא מסובך. הדרג הטקטי של החיילים, המ"גדים וכי הנהגו כמו שצריך, אבל ראינו מה קורה למדינה שלא יודעת להגדיר לעצמה יעדי כיבוש והגנה. יש קשר ישיר בין ויתור על ערכים ציוניים ליכולת להתמודד בוירה הביטחונית והחברתית".

ריבונות הכרחית. היעדר הריבונות הוביל לואקום שאליז נכנס הטרור

"אין מנוס מהחלת הריבונות ביהודה ושומרון. המפלגה שלנו תומכת ברעיון הזה. הבעיה שלנו התחילה בשנת 67' כאשר לא החלנו אז

שום זכות מוסרית לתת חלקי הארץ לורים. עצם העובדה שאנחנו כאן ולא באוגנדה נובעת מהזכות המעוגנת בספר הספרים. אנחנו בשלבי התקדמות ואין לנו שום רשות וזכות לסגת אחורה בתהליכים שאנחנו בעיצומם".

דיברת על החוסן הלאומי הפנימי כערך שנפגע מהנסיגות, אבל השמאל הישראלי יאמר לך שדווקא נטישת יהודה ושומרון תאפשר התלכדות מוסכמת של כל חלקי העם סביב קווי 67'.

"אני חולק על האקסיומה הזו שרוב החברה הישראלית מסכימה לסגת לקווי 67'. אפשר לראות בבירור את הפער בין עמדת האליטה השמאלית בבית המשפט באקדמיה ובתקשורת לבין הציבור הישראלי שרואה בהתיישבות מודל לחיקוי ולא אבן נגף, כך גם בעיני תושבי המרכז. מעבר לכך, אמשיל לך משל פשוט: תאר לך כמה אחים שחלק מהם אומרים שהם לא אוהבים את האימא שלהם והם רוצים לוותר עליה, או אולי נורוק אותה מהבית, אבל כולם מבינים שאימא היא אושיית הבית והעיקרון הבסיסי ערכי הוא שלא ניתן לוותר עליה. חברה שמוותרת על ערך בסיסי כמו הארץ שלה תוותר על עוד ערכים אחרים".

הבעיה שלנו התחילה בשנת 67' כאשר לא החלנו אז את המעמד החוקי על האזור הזה. העובדה הזו הובילה לואקום שאליז נכנסות התקפות מהעולם ומהשמאל

עצם העובדה שאנחנו כאן ולא באוגנדה נובעת מהזכות המעוגנת בספר הספרים. אנחנו בשלבי התקדמות ואין לנו שום רשות וזכות לסגת אחורה בתהליכים שאנחנו בעיצומם".

ח"כ יוני שטבון עם ח"כ הרב אלי ישי צילום פלאש 90

מפלצת באולטרה-סאונד

עו"ד דפנה נתניהו עורכת כתב העת האינטרנטי "מראה"

אם חלילה יטעה יהודי ויעבור את הגבול אליה, ייעשה בו מיד ליג'י' נוסח רמאללה.

(ב) סכומי הכסף העצומים שמורמים לרשות הפלשתינית ממדינות המערב נותבו ומנותבים בעיקרם לשני ערוצים: האחד, לכיסיהם הפרטיים של המנהיגים - כלומר העורך הפלשתיני מתאפיין בשחיתות - ריקבון בעריסה; הערוץ השני, לרכישה וייצור של אמצעי השמדה ולגידול שאהידים, המכוונים להרוג את תושבי מדינת ישראל. למרות העובדה שבידי אבר'מאן השלטון האורחי על למעלה מ-90% מן האוכלוסייה הערבית ביו"ש, ובידי חמאס - 100% מתושבי עזה, הושקע רק מעט ביצירת תשתית כלכלית, תרבותית, חינוכית, בריאותית ופוליטית - שאמורה לשמש מדינה בעתיד. במקום זאת מרבית המשאבים אצלם מנותבים לתכלית אחת: הרס מדינת ישראל.

(ג) באזורים המצויים בשליטה אורחית של אבר'מאן ושל חמאס אין עיתונות חופשית, נוצרים נרדפים והאיסלאם הקיצוני הוא הדת היחידה השלטת. זכויות אדם, וזכויות הנשים בפרט, נרמסות. את המתנגדים לשלטון, את המשתתפים לקבוצות מתחרות או את מי ש"נחשד בשיתוף פעולה עם מדינת ישראל" - פשוט מחללים.

(ד) מדינת-עורך זו עורכת - בבתי הספר, במסגדים ובאמצעי התקשורת - שטיפת מוח לדור שלם. היא מהדירה בצעיריה אמונה ש"אין פתרון לבעיה הפלשתינית אלא באמצעות הג'יהאד" (סעיף 13 לאמנת חמאס), והופכת אותם לפצצות אנושיות חודרות שנאת יהודים תהומית. למרות כל אלה, משתתלים אנשי מפלגת "המרכז", השמאל, האקדמיה והתקשורת שלנו לשכנע אותנו שאם רק תהיה לרובצים שכאלה מדינה - יכרתו עימנו ברית-שלום.

(ה) לאוכלוסייה שבשליטת חמאס והרש"פ

עומדים בסתירה לתפישת העולם של תנועת ההתנגדות האיטלאמית, וויתור על חלק כלשהו מ(אדמת) פלשתינ כמוהו כונויחת חלק מן הדת...". הם גם מתעלמים מן האמור בס' 9 לאמנה הלאומית הפלשתינית, "המאבק המזוין הוא הדרך היחידה לשחרור פלשתינ והוא, לכן, אסטרטגיה ולא טקטיקה", בעוד שסעיפים 19 ו-20 שלה מכריזים על בטלותה של הצהרת בלפור, נוסח המנדט, החלטת האו"ם מ-1947 בדבר החלוקה ושל ההחלטה על הקמתה של מדינת ישראל.

אך חמור מכך: הם אינם מביאים בחשבון מה תהיה מהותה של מדינה כזו, ובפני איוו מציאות נתייצב ביום שלאחר הקמתה. כיום יש למעשה ביהודה, שומרון ובעזה מעין עורך של מדינה, או "מדינה ערבית בדרך". וכמו שבהריון ניתן לראות באולטרה-סאונד את אבריו של העובר ולדעת בקווים כלליים מה תהיה צורת הוולד שייוולד, כך הם פני הדברים גם כשמדובר במדינות.

כשהיינו אנו "מדינה בדרך" - כלומר מדינת עורך - הקמנו מערכת בריאות, הסתדרות עובדים, ערים, קיבוצים ומושבים, תיאטרון ואופרה; טיפחנו מערכת חינוך שבה לימדו, נוסף על היצירה היהודית הדתית והחילונית, את מיטב מורשת התרבות המערבית ההומניסטית; למפלגות השונות היו עיתונים, נערכו דיונים על טוהר-ההגשק ועל שוויון; דתיים וחופשיים חיו אלה לצד אלה, והחזון היה לייסד מדינה ליברלית ודמוקרטית. ואכן, כשנולדה מדינת ישראל, היא נוסדה כמדינה דמוקרטית, שעד היום, בתנאים כמעט בלתי-אפשריים, שומרת על ערכים הומניסטיים - זכויות-האדם, חירות, שלטון חוק, דמוקרטיה, וכלכלה חופשית. אולם כיצד נראית מדינת-העורך מבית היוצר של ערפאת-אבר'מאון-חמאס? הרי כבר מוכרים לנו די מאפיינים שלה, כדי לדעת איזו דמות תהיה לה אם נאפשר לה לקום:

- (א) זו תהיה מדינה נקיה מיהודים. יודגריין.

ה"מרכז", השמאל והתקשורת אינם מפסיקים להטיף לנו שאי אפשר לעצור את הקמתה של מדינה פלשתינית בלב ארצנו, במרחק של קילומטרים ספורים מבתינו, מערינו, מהכנסת, וממתקנים אסטרטגיים חיוניים.

הקוראים להקמתה של מדינה זו, שברור לכל שתהיה מדינת-חמאס כמו בעזה, מתנהגים כאחוזי-אמוק. המאורעות במזה"ת ובעולם, כמו גם מציאותם של ארגונים נתמכי איראן המתגרענת על גבולותינו, אינם משנים את עמדתם. הם רק חוזרים כסיסמאות נבונות ובלתי מנומקות על כך שהקמתה של אותה מדינה - בלי שידור שהיא תהיה מדינת-חמאס - היא הדרך היחידה העומדת בפני ישראל. הווי השלום מנסים להרגיע אותנו שאם יתברר שניסוי המדינה הפלשתינית נכשל, נוכל בכל עת להיכנס לתוכה ול"עשות בה סדר".

אולם מטיפים להקמת מדינה פלשתינית ביו"ש ובעזה מתעלמים לחלוטין מהכתוב בס' 13 לאמנת חמאס, ש"היוזמות (המדיניות), ומה שקרוי פתרונות של שלום והוועידות הבינלאומיות לפתרון הבעיה הפלשתינית,

עו"ד דפנה נתניהו בכנס ריבונות 2 של נשים בירוק צילום: שלומי שלמוני

"הוכח כבר שכל שטח שנמסר הפך בסיס למעבדות נפץ ולשיגור טילים"

ציילום: פלאש 90

סכנותיה הביטחוניות של המדינה הפלשתינית מוכרות היטב לחבר הכנסת מוטי יוגב, לא רק בשל חברותו בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת ולא רק בשל עברו הצבאי כאלוף משנה בצה"ל אלא גם ואולי בעיקר מתוקף היכרותו את השטח כמי שחיה בעבר כסגן ראש מועצת בנימין. עם כל זאת את דבריו על ההיבטים הביטחוניים של מדינה פלשתינית פותח יוגב במעין כותרת לדיון כולו: "ארץ ישראל שלנו לא מסיבות ביטחוניות אלא מכוח ההבטחה האלוקית שמכוחה נגלה את הטוב האלוקי לנו ולעולם כולו". ולאחר הכתרת הזו הוא פורט את לאחת את סכנותיו הביטחוניות של רעיון חלוקת הארץ. "כאשר הוסכם על מסירת שטחי C ביו"ש ובעזה לידי הפלשתינים הוברר למעשה שכל שטח בארץ ישראל שנמסר לאויב משמש למעבדות נפץ ולשיגור מחבלים מתאבדים אל מרכזי האוכלוסייה הישראלית. בעזה המקום הפך גם לבסיס ירי פצצות מרגמה וטילים לעברנו". "הדברים ברורים. גם באמנה הפלשתינית שנכתבה עוד טרם מלחמת ששת הימים, כמו באמנת החמאס, מצויים הפלשתינים להשמיד את מדינת ישראל, לגרש ולהמיר את תושביה היהודים שאין להם מקום בשטח שמבחינתם הוא הקדש מוסלמי", אומר יוגב וממליץ לנו לבדוק את הדברים באמנה עצמה.

חובה להכיר את סעיפי האמנה הפלשתינית

עיון, כמלצת, באתר 'ויקיפדיה' מגלה את סעיפיה החריפים של האמנה, ולהלן כמה מ"פניניה": "פלשתין היא מולדת העם הפלשתיני והיא חלק אינטגרלי מהמולדת הערבית הגדולה... המאבק המזוין הוא הדרך היחידה לשחרור פלשתין והוא, לכן, אסטרטגיה ולא טקטיקה. העם הפלשתיני מאשר את החלטתו הנחושה המחלטת והעומדת - להמשיך במאבק המזוין ולהתקדם לקראת המהפכה העממית המזוינת לשחרור-מולדתו, ולחזור אליה, לשמור על זכותו לחיות בה חיים טבעיים ועל קיום זכותו להגדרה עצמית ולריבונות עליה... פעולות גרילה מהוות את הגרעין של מלחמת השחרור העממית הפלשתינית, וזה יחייב את הסלמתה והרחבתה, ואת גיוס כל המאמצים הציבוריים והחינוכיים הפלשתיניים... שחרור פלשתין, מבחינה ערבית, הוא חובה לאומית כדי להדוף מהמולדת הערבית הגדולה את הפלישה הציונית והאימפריאליסטית ולטהר את פלשתין מהקיום הציוני. האחריות השלמה לכך נופלת על האומה הערבית, עמים וממשלות כאחד, ובראשם העם הערבי הפלשתיני. לשם כך, על האומה הערבית לגייס את כל יכולתה הצבאית, האנושית, החומרית והרוחנית, כדי להשתתף השתתפות פעילה עם העם הערבי הפלשתיני בשחרור פלשתין, ובמיוחד עליה, בשלב הקיים כיום של המהפכה הפלשתינית המזוינת, לתמוך בלי לחסוך ולהגיש לעם הערבי הפלשתיני כל עזרה וכל תמיכה חומרית ואנושית ולהעמיד לרשותו את כל האמצעים והאפשרויות, אשר תאפשרנה לו להתמיד במילוי תפקידו החלוצי ולהמשיך במהפכתו המזוינת עד לשחרור מולדתו... חלוקת פלשתין משנת 1947 והקמת ישראל בטלות מיסודן... משום שהן נוגדות

את רצון העם הערבי הפלשתיני ואת זכותו הטבעית למולדתו, ומשום שהן סותרות את העקרונות הכלולים במגילת האומות המאוחדות, ובראשן זכות ההגדרה העצמית... הצהרת בלפור ונוסח המנדט ומה שנבע מהם ייחשבו בטלים. טענות הקשר ההיסטורי או הרוחני של היהודי הפלשתיני אינן עולות בקנה אחד עם אמיתות ההיסטוריה... בבטאו את עצמותו במהפכה הפלשתינית המזוינת, דוחה העם הפלשתיני את כל הפתרונות שהם תחליף לשחרור פלשתין

בשלמותה, ודוחה את כל התוכניות שמטרתן חיטול הבעיה הפלשתינית או בינאומה...

"ערפאת לא שינה את האמנה מעולם", אומר יוגב ומצטרף בכך לעמדותיהם של אישים רבים, בהם גם שר הביטחון משה יעלון ששוב ושוב טען בעבר כי מעמד הביטול שנועד להוות מחוזה לנשיא האמריקאי דאו ביל קלינטון לא היה אלא מצג שווא. זאת מאחר ועל מנת לבטל סעיפים מהאמנה יש חובה להגיע ל"רוב של שני שלישים של כלל חברי המועצה הלאומית לארגון השחרור הפלשתיני במושב מיוחד אשר יכונס למטרה זו" (סעיף 33 באמנה הפלשתינית). רוב כזה מעולם לא הושג. הכינוס ההוא של ערפאת לא הסתיים בספירת קולות אלא בהערכה כללית של הידיים שהורמו בעד ובנגד שינוי האמנה. עוד נטען כי לו הייתה האמנה משונה באותו כינוס הייתה מנוסחת ומתפרסמת אמנה חלופית, וכזו מעולם לא פורסמה.

ההבטחות הבינלאומיות שוות כקליפת השום

ומה לגבי ההבטחות הבינלאומיות לשמור על ערובות ביטחון לישראל? אי אפשר לסמוך עליהן? "כל הבטחה בינלאומית שווה את קליפת השום. זה היה נכון גם בלבנון, גם בסניני וגם ברמת הגולן והדוגמא הטובה ביותר היא מהשנה האחרונה ברמת הגולן ששם כוחות האו"ם נכבשו ונמלטו. שום אם נורבגית לא תשלח את בנה להסתכן על גבולות שבין ישראל לשכנותיה. עברה הרלוונטיות האמיתית של כוחות שכאלה במזרח התיכון. גם כוחות אמריקאיים לא יהיו נאמנים להגנתנו. עד כה הם היו נאמנים רק להכשרת הכוחות הפלשתינאים למלחמה. נכון שבממד הרחב ארה"ב מחויבת לביטחונה

של ישראל ואנחנו נעזרים בסיוע של שלושה מיליארד דולר, אי אפשר להתעלם מכך ויש להודות על כך, אך יחד עם זאת ארה"ב, בעיקר בימי שלטון אובמה, הציגה עמדות פרו פלשתינאיות וחלשות גם בזירה האיראנית, ולכן ישראל לא תוכל לסמוך אלא רק על אחריותה שלה לביטחונה".

מכאן מוסיף יוגב פן נוסף של סכנות המדינה הפלשתינית - טלטלות המזרח התיכון. "נוצר ציר רשע של איראן וארגונים מוסלמים קיצוניים נוספים שאף שהם נלחמים בינם לבין עצמם כמו דאע"ש, ג'בהת אל-נוטרה, אנסאר בית אל-מקדס, חיובאללה וחמאס, בסופו של דבר הם הולכים וכובשים את העולם המוסלמי ועלולים לייצר ציר דריקאלי גיאוגרפי שעובר בין איראן, עיראק, סוריה וירדן ומתחבר אל גב ההר שבלב ליבה של ישראל. זה יהפוך את קו כביש שש לקו העמדות הקדמיות של שלוחותיה של איראן לבידודה של ירושלים ואיום על מרחב נתב"ג באכה גוש דן".

לדברים אלו מוסיף יוגב תזכורת מימי 'צוק איתן' שבהם טיל בורד שוגר מעזה לאורך נתב"ג. "איזה רעש ומהומה היו כאן כשנסגר הנתיב האווירי של ישראל ליממה... עמדות קדמיות אלו בשטחים השולטים של גב ההר ביהודה ושומרון יוכלו להיות בסיס מתאים למטרות האמנה הפלשתינית לכיבוש יהודה ושומרון במור"מ ומשם המשך מיגורה של המדינה הציונית עד הים במאבק מלחמתי. זו תורת השלבים הפלשתינית על רגל אחת. התורה הזו יכולה להיות עטופה בכפייה או בחליפה ועניבה אבל זה מה שמסתתר מאחורי אמנתה למרות שבחזית היא מחייכת, דוברת אנגלית ושואפת משא ומתן".

בסיס של אמונה, חיזוק ביטחון, ילודה ועלייה, הכרחיים למינוף ההתמודדויות הביטחוניות

לנוכח כל דבריו אלה אודות סכנותיה הביטחוניות של המדינה הפלשתינית, הן בממד המקומי והן בהיבט המזרח התיכון הכולל, מתחדדת השאלה הפשוטה - והם, אנשי השאל, לא מכירים את הנתונים האלה? אותם לא מטרידה הסכנה הביטחוניית? איפה הם פספסו את הנתונים הללו? ליוגב תשובה גם לשאלה הזו: "מספר חששות מלווים את השמאל. הראשון הוא חוסר יחס מתאים לארץ ישראל שאותו הם לא למדו בבתי החינוך שלהם, בתי חינוך שזנחו את כל מה שקשור לאמונה, לתורה, למצוות וליחסיו לארץ ישראל. מעבר לכך קיים החשש הרמזוגרפי עקב ילודה פחותה בציבור שאינו דתי. לעומתם הציבור הדתי והחרדי, עקב ילודה גבוהה יותר, יכול לחוש אופטימיות ותקווה גבוהה יותר לגבי העתיד, מה שאין כן אצל מי שיצרו תרבות של נישואים מאוחרים ולידה מופחתת. בנוסף לזה קיימת אצלם חרדה מיוחס אומות העולם ומערכת היחסים הבינלאומית בדגש על ארה"ב. כשצדקת הדרך התרופפה ומאריך המבט הלכאורה ריאלי אי מול מערכת היחסים הבינלאומית נראה מתערער, לכאורה זה חשש מוצדק. מי שיש בו בסיס של אמונות ודעות, מי שאינו סומך על הנס אלא מחזק את ההתיישבות, הילודה, הביטחון, העלייה, החוסן הלאומי יכול לעמוד בעמידה איתנה יותר במציאות שלנו מול התמורות במזרח התיכון ומול המציאות ביהודה ושומרון".

באמנה הפלשתינית שנכתבה עוד טרם מלחמת ששת הימים, כמו באמנת החמאס, מצויים הפלשתינים להשמיד את מדינת ישראל, לגרש ולהשמיד את תושביה היהודים שאין להם מקום בשטח שמבחינתם הוא הקדש מוסלמי

זו תורת השלבים הפלשתינית על רגל אחת. התורה הזו יכולה להיות עטופה בכפייה או בחליפה ועניבה אבל זה מה שמסתתר מאחורי אמנתה למרות שבחזית היא מחייכת, דוברת אנגלית ושואפת משא ומתן

גם כוחות אמריקאיים לא יהיו נאמנים להגנתנו. עד כה הם היו נאמנים רק להכשרת הכוחות הפלשתינאים למלחמה.

החזק הבינלאומי איתנו

פרופ' אליאב שוחטמן, מומחה למשפט בינלאומי, קובע: על פי מסמכי החזק הבינלאומי המקובלים על האומות הזכויות על יהודה ושומרון שייכות אך ורק לעם היהודי ולביתו הלאומי. אז איך זה שכולם משוכנעים שהחזק הבינלאומי לרעתנו ומדוע ישראל לא משתמשת בטיעונים הללו?

בימים שבהם מתריעים ארגוני שמאל מחרב בית הרין בהאג וחרב המשפט הבינלאומי מאוין הפרופ' אליאב שוחטמן, מומחה בינלאומי למשפט בינלאומי, לתגובה הישראלית ולא מצליח להבין מדוע ישראל חוזרת על הצידוקים הביטחוניים וזונחת לחלוטין את הקלף המרכזי שבידיה - יהודה ושומרון הם אזורים ששייכים לה על פי כל דין במשפט הבינלאומי, מעבר לצידוק ההיסטורי. מסתבר שמה שהצליח השמאל הקיצוני להטמיע בציבור הישראלי במשך שלושה וחצי עשורים הוא פשוט חסר כל ביסוס עובדתי. בעוד הישראלי הממוצע צפוי להגדיר את מעמדנו ביהודה ושומרון בתשובה המוכרת והנדרשה - כיבוש, מסתבר שהמסמכים הבינלאומיים קובעים את ההיפך הגמור: לא כיבוש אלא עמידה ישראלית על זכותו של העם היהודי כפי שנקבעה על ידי האומות, וכן, אם לא הבנו זאת עדיין, מדובר גם ביהודה ושומרון ולא רק בתל אביב ובנתניה.

פרופ' אליאב שוחטמן צילום: פלאש 90

כדי להבין את הרקע והשתלשלות העניינים עורך לנו פרופ' שוחטמן סקירה היסטורית קצרצרה אך הכרחית לכל ישראלי. "הזכות של עם ישראל על ארץ ישראל הוכרה בשנת 1921 עם חבר הלאומים בשנת 1921 עם תום מלחמת העולם הראשונה. הארגון הבינלאומי קבע את החלוקה המדינית שהתחייבה כתוצאה מהשינויים באמפריה העות'מאנית ובאירופה. במסגרת המכלול הזה הוא

ועידת סן רמו, 25 אפריל 1920

כתב המנדט אוסר על בריטניה להעביר שטח כלשהו מארץ ישראל לריבונות זרה

הדרך לביצוע ההחלטה הבינלאומית הזו חייבה להוסיף לה כמה סעיפים ובהם גם דאגה להגברת העלייה היהודית לארץ ישראל לנוכח היותו של העם היהודי מיעוט קטן בארץ לעומת הרוב הערבי המוחלט. בנוסף לכך, כדי להבטיח שממשלת בריטניה אכן תבצע את התכנית הזו נקבע סעיף מפורש בכתב המנדט שבו נאמר שממשלת בריטניה מנועה מלהעביר שום שטח כלשהו משטחי ארץ ישראל לריבונות זרה. ההחלטה הזו לא הברילה בין מערב ארץ ישראל למזרח. למעשה, נעשו כל הדברים הנחוצים במסגרת כתב המנדט כדי להבטיח הקמת בית לאומי לעם ישראל, מסביר שוחטמן.

"בתוך זמן קצר נפלה ממשלת בריטניה שהובילה להצהרת בלפור, הממשלה בראשות לורד ג'ורג' ששר החוץ שלה היה הלורד בלפור, והיא הוחלפה על ידי ממשלה אחרת שהייתה עוינת לרעיון הציני ובתוך זמן קצר היא הובילה פרשנות שאפשרה את הוצאת השטח של ארץ ישראל שמזרחה לירדן מתוך השליחות הבריטית להקמת בית יהודי והשטח הזה הועבר למשפחת המלוכה ההאשמית". פרופ' שוחטמן לא נכנס כעת לפלפולים המדיניים סביב סמכותה, כן או לא, של בריטניה לפעול באופן

הזה מאחר ובסופו של יום המציאות הנוכחית השרירה והקיימת עד היום היא שבעברו המזרחי של הירדן קיימת וניצבת ממשלת ירדן ולא זו השעה לעסוק בשאלות של מה היה אילו.

מגילת האו"ם מעגנת ומקבעת את הזכויות שנקבעו ואושרו על ידי חבר הלאומים

לאחר התפנית שחוללה ממשלת בריטניה נותרה ארץ ישראל המערבית, מהנהר ועד הים, בתחום המיועד להקמת הבית הלאומי עבור העם היהודי. פרופ' שוחטמן מחדד: "חד משמעית אין שום בסיס לקביעת ריבונות של גורם כלשהו בתבל חוץ מהעם היהודי על ארץ ישראל המערבית. כך זה מבחינת המשפט הבינלאומי. מאז ועד היום לא השתנה שום דבר מבחינת המשפט הבינלאומי אלא להיפך. התפיסה הזו אפילו קיבלה חיוק במשפט הבינלאומי לאחר מלחמת העולם השנייה. חבר הלאומים סיים או את תפקידו ובמקומו הוקם האו"ם ובמגילת האו"ם נקבע סעיף מיוחד, סעיף 80, שבו נאמר שכל הזכויות שהוכרו במשפט הבינלאומי על ידי ארגון חבר הלאומים שרירות וקיימות. הסעיף הזה נקבע כדי שיהיה ברור שאין משמעות העובדה שעוברים לארגון חדש מבטלת את הזכויות שהוכרו על ידי הארגון הקודם". שוחטמן מוסיף ומעיר הערה נוספת שמעידה על ייחודו ההיסטורי של סעיף 80, "בעגה הדיפלומטית מקובל היה לכנות את הסעיף הזה כ'הסעיף הפלשתינאי' מכיוון שכל כולו, למרות שלא נזכרה שם ארץ ישראל, כל כולו נועד להבטיח את זכויות העם היהודי. חיוק נוסף קיבל הסעיף הבינלאומי הזה לפני כמה עשרות שנים בצילום של סוכנו אפריקאי שלכאורה אינו נוגע לעם היהודי. "ברורם מערב אפריקה, המדינה שהיום נקראת נמיביה, היא ויכוחים סביב זכויות שהוכרו על ידי חבר הלאומים. נאמר שם בהחלטת בית הרין בהאג שכל הזכויות שהוכרו על ידי חבר העמים שרירות וקיימות. זה נכון לגבי נמיביה ובוודאי שזה נכון גם לגבי זכויות היהודים בא"י והדבר מקבל תוקף גם מידי בית הרין הבינלאומי בהאג". את הדברים מסכם פרופ' שוחטמן בהכרעה

ברורה ונחרצת: "אין שום מסמך בחוק הבינלאומי שמקנה זכויות ריבונות לגורם כלשהו חוץ מלעם היהודי. זה המצב המשפטי". הרשמית לא עושה שימוש בטיעון הזה בוודות הבינלאומיות. "כפי שלך הדבר לא ברור כך גם לי הוא לא ברור".

אין שום מסמך בחוק הבינלאומי שמקנה זכויות ריבונות מגורם כלשהו חוץ מלעם היהודי. זה המצב המשפטי

שוחטמן מוסיף וקובע כי לטיעון המשפטי הזה שאותו הוא מציג אין כל מענה אלא לכל היותר טענה משפטית הנוגעת ליחס הראוי לערבים שנמצאים ביהודה ושומרון. "זו אמנם בעיה מעשית אבל לא משפטית. מהבחינה המשפטית לפי מיטב הבנתי אין שום תשובה לטיעון הזה". דבריו אלה של שוחטמן נאמרים לא רק על ידי ועל ידי משפטנים ישראלים שאינם זוכים לבימות ציבוריות כדי לשאת אותם, אלא גם בפי משפטנים בינלאומיים בעולם. פרופ' שוחטמן מזכיר כמה דוגמאות - פרופ' ג'וליוס סטון, פרופ'

ראש הממשלה מר בנימין נתניהו מתנניק לפרופ' אליאב שוחטמן את פרס 'אמת' למצוינות במדעים ותרבות צילום: פלאש 90

שנבל ואחרים. שוחטמן מוכיח את הטענה מכיוון נוסף. לדבריו הטענה המשפטית שהוא מציג כאן הייתה בבסיס התפיסה שהנחתה את ממשלת ארה"ב לאחר מלחמת ששת הימים כאשר התקבלה באו"ם החלטת 242 שדיברה על נסיגה ישראלית משטחים ולא מהשטחים ביה' הידועה. "הרי לכאורה אם ישראל הייתה במעמד של כובש היו צריכים לקרוא לה לסגת מכל השטחים ולהשתמש במונח 'השטחים' ולא 'שטחים'. הסיבה היא שמאחר ולא מדובר בשטחים כבושים אלא בשטחים של ישראל יש לגביהם תביעה לריבונות היא אינה חייבת לסגת מכל השטחים אלא רק משטחים על פי מו"מ שיתקיים בין הצדדים. גם מכך מתברר שהעולם רואה במעמדה של ישראל ככזה שאינו מעמד של כובש אלא של מדינה בעלת זכויות על השטח".

למרות כל אלה באורח פלא דווקא ממשלת ישראל גונזת את הטיעון המנצח הזה ומתעלמת ממנו. לפרופ' שוחטמן אין פתרון לתעלומה הדיפלומטית-פוליטית-משפטית הזו. "אלו דברים שבעבר היו מקובלים על ממשלת ישראל אבל מזה שנים רבות לצערי היא נמנעת מלהשתמש בטיעון הזה שפועל אך ורק לטובתה. ■

ובמגילת האו"ם נקבע סעיף מיוחד, סעיף 80, שבו נאמר שכל הזכויות שהוכרו במשפט הבינלאומי על ידי ארגון חבר הלאומים שרירות וקיימות. הסעיף הזה נקבע כדי שיהיה ברור שאין משמעות העובדה שעוברים לארגון חדש מבטלת את הזכויות שהוכרו על ידי הארגון הקודם

Shutterstock, Duxpa

מזה שנים רבות לצערי המדינה נמנעת מלהשתמש בטיעון המשפטי שפועל אך ורק לטובתה. אינני מבין, ממש אינני מבין למה לא משתמשים בטיעון הזה אלא רק בטיעון הביטחוני

מדינה פלשתינית – צונאמי ערכי שספק אם נקום ממנו

עו"ד בצלאל סמוטריץ' רואה ברעיון חלוקת הארץ מכת מוות לאמונה הישראלית בצדקת הדרך, אמונה שהייתה מול אתגרי מאה שנות ציונות ועודה הכרחית מול אתגרי העתיד.

"אין בעולם

עם

שמוותר על מולדתו"

סגן השר במשרד ראש הממשלה, ח"כ אופיר אקוניס, כורך ערכי היסטוריה תנ"ך וביטחון כבסיס להתנגדותו העקרונית וארוכת השנים לרעיון חלוקת הארץ.

נחלשת. מדינה פלשתינית אם תקום חלילה תהיה צונאמי ערכי שספק אם נקום ממנו."

ציונות היא המפעל המוטרי ביותר שהיה בעולם בשנים האחרונות

סמוטריץ' משוכנע שהאופק אותו הוא מציב למדינת ישראל מהווה בסופו של יום גם צעד בדרך לשקט ביטחוני, בוודאי הרבה יותר בטוח מזה שמציג השמאל. "לשמאל יש פתרון לדאעש? לחמאס? לסוריה ולמצרים? על מה הם מדברים?", הוא תוהה, "יש סביבנו אייבים שרוצים להשמיד אותנו. או מה, נטמין את הראש מההתנגשות התקווה לביאת משיח אבל עד אז אין לאף אחד פתרון קסם לשנתת ישראל ולרצון המוסלמי להשמיד את מדינת ישראל. ככל שנשרד חולשה וניכנע נגביר את התיאבון שלהם להגביר לחץ ולנצח אותנו. לעומת זאת ככל שנשרד אמונה בצדקת הדרך ונבהיר שהם יכולים לחפש את החברים שלהם ובסופו של יום אנחנו גיבורים חזקים, לא מתנצלים ולא נכנעים, תיגדע התקווה שלהם לנצח אותנו והם יכירו בנכחות שלנו כאן. לא צריך להיות פרופסור למורח התוכן כדי להבין את זה."

אז איך עוברים מהאידיאולוגיה לשפת המעשה בשטח? "בנייה משרדת שהמקום שייך לנו. זה המסר העיקרי. החזון שצריך לעמוד לנגד עינינו הוא החלת הריבונות והחוק הישראלי על כל הארץ. לא תקום מדינה פלשתינית. את התקווה הזו יש לגדוע. ערכי שרצה לממש באופן טבעי את הרגש הלאומי שלו מוזמן לעשות זאת בלמעלה מעשרים מדינות ערביות. שיפנים את מעמדנו כאן ויקבל את ישראל כמדינה יהודית ולחיות תחתיה יוכל לקבל שוויון זכויות אזרחי ולא שוויון זכויות לאומי." א

דם ודמעות ריאליים מול החזון האידיאלי שמציג השמאל, הרי שבעיניו הדברים הפוכים לחלוטין. "החזון שלנו הוא הוורוד. הוא סופר ורוד. מי שעסוק דווקא בהטמעת אווירת הנכאים הוא דווקא השמאל. האסטרטגיה ביה' הידיעה של השמאל היא לצייר מצג שהוא שבו הכול כאן רע, דפוק ומושחת - הכלכלה, הביטחון וכו', ולכן חייבים לעשות משהו מדיני בעוד שהאמת הפוכה בכל קנה מידה - אנחנו חיים טוב, טוב כלכלית, טוב חברתית וגם טוב ביטחונית. זה המקום שהכי טוב לחיות בו. מדינת ישראל נמצאת במקום מצוין ונהדר, מקום שלא היינו בו אלפיים שנה וצריך להודות לקב"ה על כך". סמוטריץ' מאשים את השמאל בהובלה לעתיד מטוכן וכואב: "בכל פעם שהם הציעו להיכנס להרפתקה מדינית התפוצצו לנו מתבלים ברחובות. המציאות הפוכה מזו שהשמאל מצייר. יש מה לשפר אבל עושים את זה מתוך שמחה תקווה ואופטימיות. החברה בישראל מחכה שמישהו יבוא. ירים לה את הראש למעלה, יקוף לה את הקומה ויראה לה כמה טוב כאן ויראה לה גם שהשמים הם הגבול ויש עוד הרבה לאן להגיע."

"יכולתו של עם ישראל להחזיק מעמד מול אתגרי מאה שנות ציונות תלויה באמונה בצדקת הדרך, וזה הבסיס הערכי אידיאולוגי שבשמו הגיעו לכאן הסבים והסבתות של כולנו ובנו כאן את המדינה. הרובה והמחרשה, השילוב בין שניהם, זו תפיסת הביטחון וההתיישבות שהולכים יחד. בעבר לא הייתה הבחנה בין התיישבות לביטחון. דורות של לוחמים גדלו על התיישבות והתיישבות והאחווה בקרקע הם הערכים שבשבילים יש צבא."

"המאבק האמיתי שלנו הוא מאבק ערכי להחזיר לעם את האמונה בצדקת הדרך. כל הפילוסופיות חשובות אבל האמת נמצאת הרבה קודם, בבריאות הטבעית. חזרנו הביתה ואנחנו לא מתנצלים על כך. הרבנה הזו תחטוף מכה אנושה מאוד אם חלילה נפעל נגד הבריאות הזו בהקמת מדינה פלשתינית על חבלי מולדת ונפרק התיישבות מפוארת."

עו"ד בצלאל סמוטריץ', מועמד 'הבית היהודי' לכנסת, שם בראש רשימת השלכותיה החמורות של מדינה פלשתינית את הפן הערכי חברתי של הציבור הישראלי. ההשלכות המדיניות והביטחוניות רק נלוות, הוא מסביר. "למעשה הסכנה הכי גדולה של מדינה פלשתינית היא הסכנה הערכית. זה לא מאבק על יהודה ושומרון ולא על קווי 67'. את האסטרטגיות השטחיות של השמאל היא הניסיון לצייר איוה קו ירוק וירטואלי ולספר להברה הישראלית שכאילו יש כאן רק בעיה פלשתינית ולא בעיה ערבית ואם רק נפתור אותה ונחזור לקווי 67' הכול ייפתר. זו אשליית שווא. הבעיה היא אותה בעיה שנמשכת כבר למעלה ממאה שנות מאבק על הלגיטימציה של הציונות בכל הארץ."

החזון שצריך לעמוד לנגד עינינו הוא החלת הריבונות והחוק הישראלי על כל פלשתינית. את התקווה הזו יש לגדוע. לא תהיה ריבונות זרה ממערב לירדן

הימין אופטימי, השמאל קודר

אם לרגע נדמה שסמוטריץ' מציב חזון של יוע

החזון שצריך לעמוד לנגד עינינו הוא החלת הריבונות והחוק הישראלי על כל פלשתינית. את התקווה הזו יש לגדוע. לא תהיה ריבונות זרה ממערב לירדן

עו"ד בצלאל סמוטריץ' צילום פלאש 90

בהתבטאויות אחרונות משוכנע סגן השר, חבר הכנסת אופיר אקוניס כי ראש הממשלה נתניהו בעצמו כבר אינו מאמין בחזון שתי המדינות ונאום בר אילן כבר אינו רלוונטי. נתניהו עצמו עדיין לא אמר את הדברים בפיו משיקוליו הוא אבל לאקוניס עצמו הדברים ברורים כפי שאמר אותם לא פעם בשנים האחרונות.

"ההתנגדות שלי למדינה פלשתינית נובעת מכמה וכמה סיבות אבל בראש ובראשונה אנחנו מדברים על כך שזכותנו על הארץ היא זכות נצחית ואינה ניתנת לערעור. ארץ ישראל היא רכושנו של העם היהודי ואין בעולם כולו דבר כזה עם שמוותר על מולדתו. יהודה ושומרון הם ערשו של העם".

"לגבי הסוגיה הביטחונית", מוסיף אקוניס, "הדברים ברורים כשמש ואנחנו חייבים ללמוד את לקחי העבר. שטח ישראל יוצאת ממנו הופך מיד לבסיס טרור שממנו נורים טילים על מרכזי

האוכלוסייה בישראל או שנחפרים ממנו מנהרות. עכשיו נשאל את עצמנו, האם אנחנו רוצים מנהרות לראש העין, לכפר סבא, לבאר שבע דרך דרום הר חברון ולעפולה דרך צפון השומרון? אין איש בישראל שרוצה בזה. לכן, מהסיבה המוסרית, ההיסטורית, האידיאולוגית והביטחונית אני נגד מדינה פלשתינית."

כשהאמריקאים מבטיחים ערבות ביטחונית, אומי כוחות נוספים, כל אלה לא

מרגיעים אותך באפיק הביטחוני? "אני סומך רק על צה"ל. זה הצבא היחיד בעולם שיבצר את ביטחונם של אזרחי ישראל. בגזרות סמוכות אלינו אנחנו רואים חיילים שהגיעו מצבאות אחרים בעולם שניגפים במהירות מול הטרור הפונדמנטליסטי האסלאמי. ראה את מקרה נקודת המעבר בקוניטרה וחיילי האו"ם שברחו מערבה לתוך ישראל מחשש ממה שיעוללו להם לחומי א-נוסרה. לא נפקיר שום גזרה בידי כוחות זרים. אני מכבד את הצבא האמריקאי אבל גורלנו יהיה רק בידינו ושום כוח רב לאומי או בינלאומי כזה או אחר לא יקבל לידינו את האחריות לביטחונינו."

האמירות הפשוטות הללו שאתה מציג כאן לא ברורות לאישים כמו ציפי לבני ואחרים? "לא. אם הגברת הזו שחתמה על הסכם אומלל בלבנון, 1701, מאפשרת בהסכם את התחמקות חיובאללה, היא זו שהלכה לאבו מאזן ומכרה לו הכול ללא תמורה והוא אמר לה שזה לא מספיק והוא רוצה עוד. היא גם הייתה התומכת בהתנתקות או אתה שואל אותי אם היא לא מבינה? לא. היא לא מבינה. יש אנשים שלדאבון ליבי המציאות האזרחית לא ברורה להם. הם מעדיפים להתחפר ולדבוק בסיסמאות מיושנות שאבד עליהן הקלה. הבטיחו לנו באביב הערבי דמוקרטיזציה ופתיחות ואנחנו רואים מה קיבלנו. כל ילד יודע לנתח את המציאות שסביבנו אבל יש מי שעדיף להתעלם. את השאלה הזו צריכים לשאול לא רק אני ואתה אלא כל מי שהולך בקרוב אל הקלפיות".

חייבים ללמוד את לקחי העבר. שטח ישראל יוצאת ממנו הופך מיד לבסיס טרור שממנו נורים טילים על מרכזי האוכלוסייה בישראל או שנחפרים ממנו מנהרות

תיירות שלג בעוז וגאון

לאחר קיץ וסתיו גדושי מבקרים ופעילות בשמורת 'עוז וגאון' שהוקמה כזכור ע"י תנועת 'נשים בירוק' מיד עם היוודע דבר רצח שלושת הנערים גלעד איל ונפתלי הי"ד (גאון), התעורר בשמורה חשש קל מההתמודדות עם ימי החורף הסוערים.

לקראת ימים אלה חזוקו בעזרת מתנדבים ובני נוער אוהלי הצוות הטכני שבשמורה, סודרו שבילים, שופרה מערכת החשמל ואכן ב"ה שתי מערכות השלג עברו בשלום. עם זאת ב'נשים בירוק' מספרים על תקלה קלה אחת שליוותה את סערת השלג האחרונה. היה זה כאשר צינורות המים קפאו ולשומרי היער לא נותר אלא להמיס את השלג על מנת שניתן יהיה לבשל מזון לשבת בשלג המופשר.

שיאה של תיירות השלג היה במהלך שבת פרשת תרומה כאשר מאות מבקרים הגיעו למקום מכל רחבי הארץ, מבת"ים, מודיעין, באר טוביה, כפר מנחם, שפיים, יינון ועוד. כל אלה הגיעו למקום על מנת ליהנות מהלבן הלבן הזה. המבקרים הותירו אחריהם בשמורה כמה וכמה יצירות מקוריות של פיסול בשלג ורבים העמיסו שלג על רכבם כדי "לייצא" ממנו לאזור השפלה.

מאות בני נוער ממשיכים להגיע לשמורה, ליהנות מההדרכות בהגנה עצמית והעבודה ברחבי יער בפיקוחו ובהדרכתו של אלישיב קימחי. "אין כמו העבודה והיבלות בידיים כדי לקרב לאדמת ארץ ישראל", אומרים שם.

לנוכח ניסיון העבר נערכים בשמורה לעומס המבקרים המבורך הצפוי להגיע בתקופות האביב והקיץ. במסגרת היערכות זו שוקדים ב'עוז וגאון' על הוספת עוד מתקני נופש, בילוי ושעשועים. כמו כן נמשכות כסדרן ההרצאות המתקיימות במקום מדי יום שישי, הרצאות מרתקות אליהן מגיעים מאות מתעניינים ומבקרים מישובי הסביבה ומרחבי הארץ, תומכי ההתיישבות ומחזקיה. ניתן להתעדכן בפעילות באתר 'נשים בירוק' www.womeningreen.org קבוצת המעוניינות להצטרף לפעילות בשמורה מוזמנות לפנות ישירות לאלישיב קמחי בטלפון מס' 054-2007354.

תנועת 'נשים בירוק' מודה למועצת גוש עציון על העזרה העידוד והתמיכה ולחטיבת עציון וכן תודה מיוחדת לכל התורמים שבזכותם מתאפשרת הפעילות ביער.

